

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-004/2015

**Priština,
12. oktobar 2016**

U postupku:

K. M.

žalilac

protiv:

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/239/2014 od 30. aprila 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA11724), nakon zasedanja održanog dana 12. oktobra 2016 donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je izjavila K. M. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/239/2014 od 30. aprila 2014, u delu koji se tiče zahteva br. KPA54910.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/239/2014 od 30. aprila 2014, u delu koji se tiče zahteva br. KPA54910.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 30. decembra 2007, K. M. (u daljem tekstu: žalilac) je podnela zahtev Kosovskoj agenciji za imovnu (KAI), tražeći potvrđivanje vlasničkog prava i vraćanje u posed stana površine 34,81 m², koji se nalazi u ul. Kralja Petra I bb, treći sprat, stan br. 9, opština Uroševac (u daljem tekstu: predmetna imovina). Ona navodi da je vlasničko pravo stekla po osnovu odluke o dodeljivanju, a da je stan kasnije otkupila.
2. U prilog zahtevu, podnela je KAI sledeća dokumenta:
  - odluku o dodeljivanju i korišćenju predmetne imovine iz Opštine Uroševac br. 360-37 od 26. januara 1999;
  - kupoprodajni ugovor Ov.Br.18/99 od 16. marta 1999, zaključen između Skupštine opštine Uroševac, kao prodavca i žalioca;
  - izjavu Ov.Br.240/07, koju je dala bivša komšinica J. D., overenu na Opštinskom sudu u Knjaževcu;
  - izjavu Ov.Br.383/07, koju je dao bivši komšija B. R, overenu na Opštinskom sudu u Kruševcu;
  - izjavu koju je dao bivši komšija P. S, overenu na Opštinskom sudu u Mitrovici, Ov.br. 179/2007;
  - potvrdu Su.Br.1/07 od 10.01.2007, koju je izdao paralelni Opštinski sud u Uroševcu koji je dislociran u Leskovac, kojom se dokazuje da je zaključen kupoprodajni ugovor na paralelnom sudu u Leskovcu;
  - lični dokument izdat od strane vlasti Republike Srbije 25. juna 2003.

3. Dana 27. juna 2007, KAI je postavila obaveštenje o zahtevu. Utvrđeno je da je imovinu zauzeo Fatmir Shehu, koji je naveo da se uselio u predmetnu imovinu nakon rata zato što on i njegova porodica nisu imali krov nad glavom i da imovina nije bila useljiva zato što stan nije bio završen i da je uložio novac kako bi završio stan.
4. S obzirom da niko nije podneo odgovor na zahtev u zakonskom roku od 30 dana, shodno članu 10.2 Zakona br. 03/L-079, zahtev se smatrao nespornim.
5. Prema izveštaju o verifikaciji od 29. oktobra 2008, podneti dokumenti nisu pronađeni kod nadležnih institucija, tako da su dokumenti negativno verifikovani.
6. KAI je utvrdila da je predmetna imovina bila predmet razmatranja Komisije za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva (KSIZ), koja je ustanovljena uredbama UNMIK/REG/1999/23 i UNMIK/REG/2000/60, nakon što je K.M. podnela zahtev DS605373. KSIZ je odbacila zahtev u odluci br. HPCC/D/189/2005/C od 30. aprila 2005.
7. KAI je nekoliko puta kontaktirala žalioca i zatražila od nje dodatne dokumente kako bi dokazala vlasničko pravo nad predmetnom imovinom. Prema podacima iz spisa predmeta KAI, ona je obaveštena da dokumenti koje je podnela u tu svrhu nisu pronađeni u javnim arhivama i poslato je obaveštenje o potencijalnoj podobnosti u kome se od nje traže potrebni dokumenti. Podnela je iste dokumente u vezi sa vlasničkim pravom koji su već negativno verifikovani od strane KSIZ. Navela je da nema druge dokumente koje bi mogla da podnese.
8. Dana 30. aprila 2014, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je u odluci KPCC/D/R/239/2013 odbila zahtev. U stavovima 10 i 26 grupne odluke, koji se odnose na predmetni zahtev, navedeno je da dokumenti koje je podneo podnosilac zahteva nisu pozitivno verifikovani od strane Izvršnog sekretarijata. Pored toga, podnosilac zahteva je podneo pisane izjave troje svedoka koji potvrđuju da je živeo u predmetnom stanu 1999. Prema Komisiji, ove izjave, bez potkrepljujućih dokaza, nisu dovoljne da bi se dokazalo vlasništvo nad predmetnom imovinom. Shodno tome, zahtev je morao da bude odbijen.
9. K. M. je primila odluku dana 15. jula 2014. Žalbu je izjavila dana 14. avgusta 2014. kancelariji u Beogradu, a ista je prosleđena KAI dana 18. avgusta 2014.
10. Nakon razmatranje podnesaka iz spisa predmeta i navoda strana u postupku, shodno članu 194 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (Službeni glasnik Republike Kosovo br. 38/2008) (u daljem tekstu: ZPP), sud je razmotrio žalbu po službenoj dužnosti i utvrdio sledeće iz razloga koji su navedeni ili nisu navedeni u žalbi: žalba je neosnovana.

Navodi žalioaca

11. U zahtevu je navedeno da je posed nad imovinom izgubljen usled oružanog sukoba na Kosovu iz 1998/99, dok je 16. jun 1999. naveden kao datum gubitka, a istu imovinu je zauzeo Fatmir Shehu. Pored toga, žalilac je naveo da je podneo zahtev za vraćanje u posed imovine Komisiji za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva (u daljem tekstu: KSIZ). Ona je navela da joj je stan dodeljen dana 26. januara 1999, a da je ušla u posed stana januara 1999. tako što ga je otkupila od nosioca prava dodeljivanja, Opštine Uroševac dana 16. marta 1999. Bez obzira na to, KSIZ je drugačije odlučila.
12. K. M. tvrdi da je KIZK prekršila Uredbu UNMIK-a 2006/50 i Zakon br. 03/L-079, na njenu štetu. KAI je navela da Izvršni sekretarijat nije mogao pronaći navedene dokumente. U svojoj odluci, sekretarijat je prekršio pravo na posedovanje privatne imovine i naneo veliku materijalnu i nematerijalnu štetu njenoj porodici. Time je KIZK prekršila međunarodne konvencije i Univerzalnu deklaraciju o ljudskim pravima, a tako i Ustav Republike Kosovo koji obavezuje institucije na prioritarnu primenu međunarodnih instrumenata.
13. Žalilac navodi da je KIZK pogrešno utvrdila činjenično stanje i pogrešno protumačila materijalno pravo, kao i da je prekršila ljudska prava koja su zaštićena Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima i međunarodnim konvencijama koje su primenjive na Kosovu.
14. Između ostalog, podnela je i izjave komšija koji su živeli u istoj zgradi sa njom i kojima je Opština Uroševac isto dodelila stanove. Oni su podneli zahteve KSIZ (predmeti su bili potpuno isti) i KSIZ je potvrdila njihovo vlasničko pravo (predmeti DS003510 i DS603418).
15. U žalbi, K. M. je dala detaljan opis dokumenata koje je podnela za potvrđivanje vlasništva.
16. Konačno, K. M. smatra da je odluka KIZK nepravilna i traži od žalbenog veća KAI Vrhovnog suda Kosova da usvoji žalbu i da preinači odluku KIZK kako bi se potvrdilo njeno vlasničko pravo nad predmetnom imovinom i izdao nalog za vraćanje u posed predmetne imovine.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

17. Žalba je prihvatljiv zato što je izjavljena u zakonski predviđenom roku. Iako u propratnom pismu Izvršnog sekretarijata KAI stoji datum 8. januar 2015, navedeno je da je žalilac primio odluku KSIZ dana 15. jula 2014, a žalbu podneo dana 18. avgusta 2014, iz spisa predmeta se jasno vidi da je žalba izjavljena u roku od 30 pred KAI kancelarijama i ista je podneta dana 14. avgusta Kancelariji UNCHR za imovinska pitanja u Beogradu. Iz gore navedenog može da se zaključi da je žalba prihvatljiva i da je izjavljena u roku predviđenom članom 12, st. 1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-79, u kome stoji da žalbe na odluke mogu biti podnete u roku od 30 dana od dana uručjenja.
18. Pre svega, žalilac se u svojoj žalbi poziva na prethodnu odluku donetu od strane KSIZ u vezi sa navedenim stanom. Zapravo, K. M. se prethodno obratila KSIZ tražeći vraćanje u posed stana koji je navodno izgubila usled sukoba. KSIZ je u svojoj odluci HPCC/D/189/2005/C od 30. aprila 2005. odbacila zahtev jer K. M. nije podnela dokaze da je ikada bila u posedu predmetnog stana. Pored toga, lični dokument koji joj je izdat u Srbiji pokazuje da je njeno poslednje prebivalište na Kosovu selo Muhadžeri Talinovac, a ne predmetna imovina.
19. Ipak, kako bi se procenilo da li je premet već razmatran, treba uzeti u obzir i svrhu koju navodi žalilac i čitavo pravno i faktičko stanje koje je predloženo.
20. Nije sporno da je žalilac tražio vraćanje u posed predmetnog stana u postupku pred KSIZ. Ipak, kako bi se podneo zahtev u prvom stepenu (pred KSIZ), član 2.6 Uredbe UNMIK-a 2000/60 i član 1.2 (c) Uredbe UNMIK-a 1999/23, u vezi sa članom 7.1 Uredbe UNMIK-a 2000/60, zahtevaju da je žalilac bio u posedu predmetne imovine pre 24. marta 1999. Kako bi dokazao svoje pravo na posed predmetne imovine, žalilac je podneo KSIZ iste dokumente iz prvog dela presude, u delu koji se tiče istorijata postupka i činjeničnog stanja. KSIZ nije mogla da verifikuje ova dokumenta pred nadležnim sudom na Kosovu.
21. Žalilac nije podneo nikakve nove dokaze po osnovu kojih bi KIZK zanemarila rezultat postupka verifikacije u postupku pred KSIZ. Stoga, činjenično stanje koje je predloženo pred KIZK od starne žalioaca je ostalo nepromenjeno. Ipak, Direkcija za stambena i imovinska pitanja (DSIP) nije razmatrala imovinsko pravo nad stanom, stoga je žalilac ispunio uslove za postupak pred KAI.
22. Što se tiče spisa predmeta KAI, KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenicama da su Izvršni sekretarijat KAI i KIZK negativno verifikovali dokumente na kojima je žalilac

zasnovao svoj imovinski zahtev. Izvršni sekretarijat KAI nije mogao da pribavi po službenoj dužnosti ni jedan dokaz koji bi išao u prilog zahtevu žalioaca, tako da je KIZK utvrdila da žalilac nije mogao da dokaže imovinska prava nad predmetnom imovinom.

23. Žalba žalioaca ponavlja iste navode kao i pred KSIZ. Pored toga, nisu podneti novi dokazi u odnosu na one koji su podneti prvo KSIZ, a zatim KIZK.
24. Vrhovni sud smatra da je KIZK donela ispravnu odluku po osnovu sveobuhvatnog i pravilnog postupka. Shodno tome, Vrhovni sud smatra da nije došlo do povrede materijalnog prava, niti do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana, a odluka KIZK zakonita.
25. Shodno gore navedenom i shodno članu 13.3 (b) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

26. Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ne može da bude osporena putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a